

॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत् ॥

ॐ भ॒द्रं कर्णे॑भिः शृणु॒याम॑ दे॒वाः। भ॒द्रं प॑श्येमाक्ष॒भिर्य॑जत्राः।
 स्थि॒रैरङ्गै॑स्तुष्टु॒वाꣳ संस्त॑नूभिः। व्यशेम॑ दे॒वहि॑तं॒ यदायुः॑।
 स्व॒स्ति न॒ इन्द्रो॑ वृद्धश्र॒वाः। स्व॒स्ति नः॑ पू॒षा वि॒श्ववे॑दाः।
 स्व॒स्ति न॒स्ताक्ष्यो॑ अरि॒ष्टने॑मिः। स्व॒स्ति नो॒ बृह॒स्पति॑र्दधातु॥
 ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥

ॐ नम॑स्ते गणपतये। त्वमे॒व प्र॒त्यक्षं॑ तत्त्व॑मसि। त्वमे॒व
 के॒वलं क॑र्ताऽसि। त्वमे॒व के॒वलं ध॑र्ताऽसि। त्वमे॒व के॒वलं
 ह॑र्ताऽसि। त्वमे॒व सर्वं॑ खल्विदं ब्रह्मा॒सि। त्वं सा॒क्षादात्मा॑ऽसि
 नित्यम्॥१॥

ऋतं॑ व॒च्मि। संत्यं॑ व॒च्मि॥२॥

अव॑ त्वं मा॒म्। अव॑ व॒क्तार॑म्। अव॑ श्रो॒तार॑म्। अव॑ दा॒तार॑म्।
 अव॑ धा॒तार॑म्। अवा॑नू॒चान॑मव॑ शिष्यम्। अव॑ प॒श्चात्ता॑त्। अव॑
 पु॒रस्ता॑त्। अवो॑त्त॒रात्ता॑त्। अव॑ दक्षि॒णात्ता॑त्। अव॑ चो॒र्ध्वात्ता॑त्।
 अवा॑ध॒रात्ता॑त्। सर्वतो॑ मां पाहि पाहि॑ सम॒न्तात्॥३॥

त्वं वाङ्म॑यस्त्वं चिन्म॒यः। त्वमा॑नन्दमयस्त्वं ब्रह्म॒मयः। त्वं
 सचि॑दानन्दाद्वि॒तीयो॑ऽसि। त्वं प्र॒त्यक्षं॑ ब्रह्मा॒सि। त्वं ज्ञा॑नमयो
 विज्ञा॑नमयोऽसि॥४॥

सर्वं॑ जगदिदं त्वत्त्वो॑ जाय॒ते। सर्वं॑ जगदिदं त्वत्त्व॑स्तिष्ठ॒ति।
 सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑ लय॑मेष्य॒ति। सर्वं॑ जगदिदं त्वयि॑ प्रत्ये॒ति।

त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः। त्वं चत्वारि वाक्परिमितां
पदानि॥५॥

त्वं गुणत्रयातीतः। त्वम् अवस्थात्रयातीतः। त्वं देहत्रयातीतः।
त्वं कालत्रयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम्। त्वं
शक्तित्रयात्मकः। त्वां योगिनो ध्यायन्ति नित्यम्। त्वं ब्रह्मा
त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्त्वमिन्द्रस्त्वमग्निस्त्वं वायुस्त्वं सूर्यस्त्वं
चन्द्रमास्त्वं ब्रह्म भूर्भुवः सुवरोम्॥६॥

गुणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं तदनन्तरम्। अनुस्वारः
परतरः। अर्धेन्दुलसितम्। तारेण ऋद्धम्। एतत्तव
मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्।
अनुस्वारश्चान्त्यरूपम्। बिन्दुरुत्तररूपम्। नादः सन्धानम्।
संहिता सन्धिः। सैषा गणेशविद्या। गणक ऋषिः।
निचृद्वायत्रीच्छन्दः। श्रीमहागणपतिर्देवता। ॐ गं गणपतये
नमः॥७॥

एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि।
तन्नो दन्ती प्रचोदयात्॥८॥

एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमङ्कुशधारिणम्।
रदं च वरदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वजम्॥

रक्तं लम्बोदरं शूर्पकर्णकं रक्तवाससम्।
रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूजितम्॥

भक्ता॑नु॒कम्पि॑नं दे॒वं ज॒गत्का॑रण॒मच्यु॑तम्।
 आ॒विर्भू॑तं च॒ सृष्ट्या॑दौ प्र॒कृतेः पु॑रुषा॒त्पर॑म्।
 ए॒वं ध्या॒यति॑ यो नि॒त्यं स॒ योगी॑ यो॒गिनां॑ वरः॥१॥

नमो ब्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्ते अस्तु
 लम्बोदरायैकदन्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये
 नमो नमः॥१०॥

एतदथर्वशीर्षं योऽधी॒ते। स ब्र॒ह्मभू॑याय॒ कल्प॑ते। स सर्वविघ्नैर्न
 बाध्य॑ते। स सर्वतः सुख॑मेध॒ते। स पश्च॑महापापात् प्रमुच्य॒ते।
 साय॑मधीयानो दिवसकृतं पापं॑ नाश॒यति॑। प्रातरधीयानो
 रात्रि॑कृतं पापं॑ नाश॒यति॑। सायं प्रातः प्रयु॑ञ्जानो अपा॑पो
 भव॑ति। सर्वत्राधीयानोऽपविघ्नो॑ भव॒ति। धर्मा॑र्थकाममोक्षं
 च॒ विन्द॑ति। इदमथर्वशीर्षमशिष्या॑य न दे॒यम्। यो यदि
 मोहा॑दास्यति स पापी॑यान् भव॒ति। सह॑स्रावर्तनाद्यं यं
 काम॑मधीते तं तमनेन॑ साध॒येत्॥११॥

अनेन गणपतिमभिषिञ्चति स वाग्मी॑ भव॒ति। चतु॑र्थ्यामनश्नन्
 जप॑ति स विद्या॑वान् भव॒ति। इत्यथर्व॑णवा॒क्यम्। ब्रह्मा॑द्यावरणं
 विद्या॑न्न बिभेति कदा॑चनेति॥१२॥

यो दूर्वा॑ङ्कुरैर्यजति स वैश्र॑वणोप॑मो भव॒ति। यो लाजै॑र्यजति
 स यशो॑वान् भव॒ति। स मेधा॑वान् भव॒ति। यो मोद॑कसहस्रेण
 यज॑ति स वाञ्छि॑तफलमवाप्नोति॒। यः साज्य॑समिद्धिर्यजति

स सर्वं लभते स सर्वं लभते॥१३॥

अष्टौ ब्राह्मणान् सम्यग्ग्राहयित्वा। सूर्यवर्चस्वी भवति।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा सिद्धमन्त्रो भवति।
महाविघ्नात् प्रमुच्यते। महादोषात् प्रमुच्यते। महापापात्
प्रमुच्यते। महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते। स सर्वविद्भवति स
सर्वविद्भवति। य एवं वेद। इत्युपनिषत्॥१४॥

सह नाववतु। सह नौ भुनक्तु। सह वीर्यं करवावहे।
तेजस्विनाऽवधीतमस्तु मा विद्विषावहे॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥